

[Tyroll]

formidling, der finder sted. For der er jo tale om, at det kun er 10 pct. af de job, der i alt formidles, der formidles igennem arbejdsformidlingen, og det er selvfølgelig de andre job, det er nok så interessant at få fat i, og den sortering, som arbejdsgiverne udfolder dér. Derfor har VS stillet alle disse ændringsforslag.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte med at takke de talende og det tavse flertal her i salen for støtten til, at vi ved anden og tredje behandling kan sikre en gennemførelse af regeringens forslag.

Denne tak kan dårligt inkludere hr. Glistrup. Hr. Glistrup siger, at lovgivningen om støtten til de arbejdsløse er helt håbløs, og at der burde komme nogle af det praktiske livs folk til for at få ryddet op i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen. Man kunne forstå på hr. Glistrup, at han i modsætning til dem, der har lavet det nuværende system, mente at tilhøre denne kategori af folk, der havde begge ben på jorden, og som altså havde det praktiske kendskab til arbejdsmarkedets forhold.

Det nuværende system er udformet i tæt samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter under et langvarigt udvalgsarbejde, der foregik i 1960'erne, og som bygger på et system, der er udviklet af arbejdsmarkedet selv under ledelse af statens mangeårige forligsmand Sigurd Wechselmann. Det er altså et system, der i høj grad har været igennem de sagkyniges vurdering på arbejdsmarkedet.

Noget tilsvarende kan man næppe sige om hr. Glistrups tanker. Hvad er det, hr. Glistrups forestillinger om en effektiv arbejdsløshedsforsikring indebærer for de ledige? De indebærer, at understøttelsen for alle nedsættes til 29 kr. i timen i de første tre måneder, 26 kr. i de næste tre måneder for derefter helt at bortfalde, således at man skal på socialkontoret og få sin støtte dér.

Selv om det selvfølgelig er knyttet sammen med fremskridtspartiets skatteforslag, indebærer det – og det er jo også meningen – en voldsom forringelse af de arbejdslediges vilkår. Det kan man godt kalde et mere enkelt system – man kan godt mene, at det er et fremskridt ad ødelægge vilkårene for de arbejdsledige – men det er vel ikke bare et

spørgsmål om, hvorvidt man har kendskab til arbejdsmarkedets forhold, det er vel også et spørgsmål om, hvilken holdning man har, og jeg kan sige til hr. Glistrup, at jeg bestemt ikke deler hans holdning.

Bl. a. hr. Enggaard og fru Grethe Fenger Møller har været inde på, at der nu gennemføres store belastninger af erhvervene i forbindelse med gennemførelsen af denne ordning. Regeringen deler ikke det synspunkt, at det, at virksomheder kommer til at betale det, de også hidtil skulle have betalt, men som de på grund af manglende effektiv kontrol af opkrævningen ikke har betalt, betyder en svækkelse af deres konkurrenceevne. Man kan selvfølgelig sige, at det er dyrt, at man skal til at betale de regninger, man burde have betalt hele tiden, men jeg vil ikke bruge det udtryk, at det er at svække konkurrenceevnen.

Tilsvarende vil jeg sige til venstresocialisterne og andre, der kalder det et overgreb på de arbejdsløse, at de arbejdsløse får udbetalt nøjagtigt det, de har krav på, at det efter min opfattelse ikke er noget overgreb, at folk ikke får lidt udbetalt i arbejdsløshedsunderstøttelse. Det er udtryk for retfærdighed, at mennesker får nøjagtigt det beløb udbetalt, som de har krav på.

Flere ordførere har kritiseret disse forslag for at være forslag, der både rammer erhvervslivet og mulighederne for utilsigtet anvendelse blandt lønmodtagerne. Det er ikke nogen tilfældighed: det sigter bevidst mod afbalanceret at tage alle problemerne i lovgivningen op på én gang, og jeg glæder mig som sagt over, at et flertal i folketinget støtter denne anskuelse.

Så må jeg endelig sige til hr. Tyroll, som kom med en lang række voldsomme udfald mod arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsformidlingsordningen i Danmark, at hvis man forestiller sig, at der er sket en skærpeelse af arbejdsformidlingen efter indførelsen af den offentlige arbejdsformidling og fjernelsen af anvisningsretten fra de faglige organisationer, så hviler det på en historisk fejlslutning og på manglende kendskab til det historiske forløb. Tværtimod kan man vel sige, at kontrollen med de arbejdsledige og anvisningen var nok så håndfast under de faglige organisationer og arbejdsløshedskasserne, som den er i vore dage under arbejdsformidlingen. Hr. Tyroll og andre ved, at vi er ikke